

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6323200894
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6323200894.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna v právnej veci žalobcu: Čiernohronská železnica, n. o., so sídlom Čierny Balog, Hlavná 248/56, IČO: 31 908 811, zastúpený advokátska kancelária TaylorWessing e/n/w/c advokáti s.r.o., so sídlom Bratislava, Panenská 6, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., E. XXX/XXX, zastúpený JUDr. Jozef Polák, advokát, so sídlom Dolný Kubín, Aleja slobody 1890/50, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica pracovisko Brezno č. k. BR-2C/21/2023-180 zo dňa 2. júna 2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu Banská Bystrica pracovisko Brezno č. k. BR-2C/21/2023-180 zo dňa 2. júna 2023 vo výroku I. až IX., XI. a XII. m e n í tak, že nariaďuje toto neodkladné opatrenie:

(I.) Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa výkonu akýchkoľvek stavebných prác a činností, ako aj bezodkladne ukončiť všetky začaté a prebiehajúce stavebné práce a činnosti na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., a to vo vzdialenosti menšej ako 3 metrov od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H..

(II.) Žalovaný je p o v i n n ý odstrániť plot na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., ktorý je postavený vo vzdialenosti menšej ako 3 metre od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H..

(III.) Žalovaný je p o v i n n ý odstrániť a vypratať všetky veci ním alebo treťou stranou pre neho alebo na základe jeho pokynu vnesené, umiestnené alebo akýmkoľvek spôsobom inštalované na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., a to vo vzdialenosti menšej ako 3 metre od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H..

(IV.) Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorou dochádza k poškodzovaniu telesa špeciálnej dráhy G. H. a jej stavebných súčastí.

(V.) Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorá ohrozuje alebo narúša prevádzku vlakovkej dopravy na špeciálnej dráhe G. H., najmä je povinný zdržať sa pohybu po koľajisku špeciálnej dráhy G. H., umiestňovania akýchkoľvek predmetov na koľajisko špeciálnej dráhy G. H. a je povinný

zakázať pohyb stavebných a iných strojov a ich obsluhy po koľajisku špeciálnej dráhy G. H. vo vzdialenosti menšej ako 3 metre od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H..

(VI.) Žalovaný je p o v i n n ý o povinnostiach podľa výrokov I. - V. výrokovej časti tohto uznesenia informovať všetkých svojich dodávateľov a iné tretie osoby ním poverené vykonávať akékoľvek stavebné alebo iné súvisiace činnosti na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F..

(VII.) Žalovaný je p o v i n n ý umožniť žalobcovi ničím nerušený výkon práv a povinností k dráhe G. H., ktoré má ako prevádzkovateľ tejto dráhy podľa platných právnych predpisov.

(VIII.) Žalovaný je p o v i n n ý odstrániť akékoľvek prekážky a zábrany pred vstupom do stavby so súpisným č. XXXX, postavenej na pozemku parc. C-KN č. XXXX, popis stavby I. J., vedenej Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F..

(IX.) Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa obmedzovania nepretržitého a úplného prístupu žalobcu do stavby so súpisným č. XXXX, postavenej na pozemku parc. C-KN č. XXXX, popis stavby: Drevená hala, vedenej Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., ako aj ku celému obvodu tejto stavby.

(X.) Žalobca je povinný podať proti žalovanému žalobu o určenie, že tu existuje právo žalobcu zodpovedajúce vecnému bremenu podľa § 4 zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach viažuceho sa na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 3 1326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., vo výlučnom vlastníctve žalovaného, a to v lehote 45 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. BR-2C/21/2023-180 zo dňa 2. júna 2023 (ďalej aj len „napadnuté uznesenie“) výrokom I. rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa výkonu akýchkoľvek stavebných prác a činností, ako aj bezodkladne ukončiť všetky začaté a prebiehajúce stavebné práce a činnosti na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., a to vo vzdialenosti menšej ako 3 metre od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H.. Výrokom II. rozhodol, že žalovaný je povinný odstrániť plot na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., ktorý je postavený vo vzdialenosti menšej ako 3 metre od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H.. Výrokom III. rozhodol, že žalovaný je povinný odstrániť a vypratať všetky veci ním alebo treťou stranou pre neho alebo na základe jeho pokynu vnesené, umiestnené alebo akýmkoľvek spôsobom inštalované na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., a to vo vzdialenosti menšej ako 3 metre od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H.. Výrokom IV. rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorou dochádza k poškodzovaniu telesa špeciálnej

dráhy G. H. a jej stavebných súčastí. Výrokom V. rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorá ohrozuje alebo narúša prevádzku vlakovkej dopravy na špeciálnej dráhe G. H., najmä je povinný zdržať sa pohybu po koľajisku špeciálnej dráhy G. H., umiestňovania akýchkoľvek predmetov na koľajisko špeciálnej dráhy G. H. a je povinný zakázať pohyb stavebných a iných strojov a ich obsluhy po koľajisku špeciálnej dráhy G. H. vo vzdialenosti menšej ako 3 metre od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H.. Výrokom VI. rozhodol, že žalovaný je povinný o povinnostiach podľa výrokov I. - V. výrokovej časti tohto uznesenia informovať všetkých svojich dodávateľov a iné tretie osoby ním poverené vykonávať akékoľvek stavebné alebo iné súvisiace činnosti na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F.. Výrokom VII. rozhodol, že žalovaný je povinný umožniť žalobcovi ničím nerušený výkon práv a povinností k dráhe G. H., ktoré má ako prevádzkovateľ tejto dráhy podľa platných právnych predpisov. Výrokom VIII. rozhodol, že žalovaný je povinný odstrániť akékoľvek prekážky a zábrany pred vstupom do stavby so súpisným č. XXXX, postavenej na pozemku parc. C-KN č. XXXX, popis stavby I. J., vedenej Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F.. Výrokom IX. rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa obmedzovania nepretržitého a úplného prístupu žalobcu do stavby so súpisným č. XXXX, postavenej na pozemku parc. C-KN č. XXXX, popis stavby: I. J., vedenej Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., ako aj ku celému obvodu tejto stavby. Výrokom X. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku zamietol. Výrokom XI. rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o dodatočnom povolení stavby „G. F. - manipulačné koľaje a výhybky“ bez projektovej dokumentácie a umiestnenej na pozemkoch v k. ú. G. F., parcely reg. C-KN č. XXXX/X K. G. XXXX (LV č. XXXX) vedenom Ministerstvom dopravy Slovenskej republiky pod č. 08192/2023/SŽDD. Výrokom XII. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1, § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

1.1 V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu akýchkoľvek stavebných prác a činností, ako aj bezodkladne ukončiť všetky začaté a prebiehajúce stavebné práce a činnosti na pozemkoch žalovaného, ďalej povinnosť odstrániť plot, povinnosť odstrániť a vypratať všetky veci vnesené, umiestnené alebo inštalované na pozemky, povinnosť zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorá ohrozuje alebo narúša prevádzku vlakovkej dopravy na špeciálnej dráhe G. H. najmä zdržať sa pohybu po koľajisku špeciálnej dráhy, umiestňovania akýchkoľvek predmetov na koľajisko špeciálnej dráhy a zakázať pohyb stavebných a iných strojov a ich obsluhy po koľajisku špeciálnej dráhy G. H., a to všetko vo vzdialenosti menšej ako 15 metre od osi krajnej koľaje po oboch stranách špeciálnej dráhy G. H.. Súčasne žiadal, aby bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov do vlastníckych práv žalobcu k špeciálnej dráhe, zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorou dochádza k poškodzovaniu telesa špeciálnej dráhy a jej stavebných súčastí, povinnosť informovať o súdom uložených všetkých dodávateľov a iné tretie osoby ním poverené vykonávať akékoľvek stavebné alebo iné súvisiace činnosti na pozemkoch, povinnosť umožniť žalobcovi ničím nerušený výkon práv a povinností k dráhe G. H., ktoré má ako prevádzkovateľ tejto dráhy podľa platných právnych predpisov. Napokon žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť odstrániť akékoľvek prekážky a zábrany pred vstupom do stavby so súpisným č. XXXX postavenej na pozemku parc. C-KN č. XXXX a zdržať sa obmedzovania nepretržitého a úplného prístupu žalobcu do stavby so súpisným č. XXXX.

1.2 Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s vyjadrením žalovaného k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj s ostatným obsahom súdneho spisu dospel k záveru, že v danej veci sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia dôvodne. Súd prvej inštancie uviedol, že z predloženého výpisu z LV č. XXXX, k. ú. G. F. vyplýva, že žalovaný je vlastníkom pozemkov parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31326 m² a stavby - I. J. súp. č. XXXX postavenej na pozemku C-KN č. XXXX. Pozemky a stavba žalovaného sa nachádzajú v areáli bývalej pily B.. Z ortofotomapy súd prvej inštancie zistil, že z hlavnej stanice

G. F. vedie hlavná koľaj dráhy G. H. cez parcelu C-KN č. XXXX, ktorá je miestnou komunikáciou vo vlastníctve obce G. F. a ďalej cez pozemky žalovaného v smere na I.. Z hlavnej koľaje na parcele C-KN č. XXXX/X vedie výhybka na vedľajšiu koľaj nachádzajúcu sa na parcele C-KN č. XXXX, na ktorej sa nachádza aj drevená hala súp. č. XXXX. Zo spisu tunajšieho súdu pôvodne vedeného pod sp. zn. BR-2C/59/2022 (predtým 2C/59/2022) v právnej veci žalobcu A. B. C. proti žalovanému Čiernohronská železnica, n.o., o vypratanie nehnuteľností (pozemok C-KN č. XXXX a drevená hala súp. č. XXXX postavená na pozemku C-KN č. XXXX) súd prvej inštancie zistil, že koľaje sa nachádzajú aj vo vnútri predmetnej drevenej haly. Súd mal zároveň osvedčené, že rozhodnutím Úradu pre reguláciu železničnej dopravy, Bratislava, č. j. 2740/2012-ÚRŽD-Mh zo dňa 11. 05. 2012 bolo žalobcovi vydané povolenie na prevádzkovanie špeciálnej dráhy G. H. v úsekoch L. - G. F., G. F. - M. a G. F. - I., evidenčné číslo 01/2012/ŠD/P (č. l. 11, 143 p. v.). Na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu železničnej dopravy, Bratislava, č. j. 2739/2012-ÚRŽD-Mh bola dňa 11. 05. 2012 žalobcovi vydaná Licencia ev. číslo 01/2012/ŠD/L na poskytovanie dopravných služieb na špeciálnej dráhy G. H. M. N. L. - G. F., G. F. - M. a G. F. - I. (č. l. 145 spisu). Z dôkazov predložených žalobcom mal súd prvej inštancie osvedčené jeho tvrdenie uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda, že žalovaný najneskôr dňa 26. 04. 2023 začal na svojich pozemkoch v bezprostrednej blízkosti dráhy G. H. realizovať výstavbu plota a stavebnú činnosť. Do spisu bola doložená fotodokumentácia, ktorá preukazuje, že stavebné stroje sa pohybujú v bezprostrednej blízkosti železničnej trate (bezprostredne pri štrkovom lôžku dráhy), po dráhe ČHŽ sa pohybujú robotníci. Žalovaný nechal dokonca priamo do trate umiestniť betónové kvádre (Úradný záznam ORPZ-BR-OPP3-124/2023-P zo dňa 28. 04. 2023); betónové kvádre umiestnil aj pred bránu drevenej haly. Na dráhe G. H. nechal tiež žalovaný odstavené svoje motorové vozidlo, o čom svedčí aj úradný záznam ORPZ-BR-OPP3-123/2023-P zo dňa 27. 04. 2023. Týmto skutkom žalovaný bránil prejazdu po železničnej dráhe. Zároveň z uvedeného záznamu vyplýva, že žalovaný žiadal, aby privolaná hliadka vykázala z jeho pozemku lokomotívu.

1.3 Zistený skutkový stav podporený listinnými dôkazmi teda svedčí o tom, že žalobcovi ako prevádzkovateľovi dráhy G. H. na základe platného povolenia a licencie je zo strany žalovaného znemožňované vykonávať prevádzkovú činnosť. Na základe vyššie opísaného konania žalovaného existuje dôvodná obava, že môže dôjsť k poškodeniu dráhy G. H. pri realizovaní stavebnej činnosti, ale najmä k ohrozeniu života a zdravia osôb prepravujúcich sa po dráhe G. H., strojvodcov či robotníkov vykonávajúcich práce pre žalovaného. Súd prvej inštancie považoval za nepripustné a neakceptovateľné takéto konanie žalovaného, ak len z titulu výkonu vlastníckeho práva k pozemkom, na ktorých sa nachádza dráha G. H. a na základe vlastného presvedčenia o tom, že dráha G. H. je čierna stavba či o tom, že žalobca nie je jej vlastníkom a nemá ani oprávnenie realizovať na nej prevádzkovú činnosť, zasiahol bezprostredne do dráhy G. H. tým, že priamo do koľajiska umiestnil betónové panely. Stavebnou činnosťou žalovaného vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo poškodenia dráhy G. H., ktorá sa v súčasnosti považuje za pamiatkový fond, keďže Pamiatkový úrad SR verejnou vyhláškou č. PUSR-2021/24570-2/103263/KIR zo dňa 10. 12. 2021 začal správne konanie vo veci vyhlásenia železnice - úseku G. D. H. z G. F. do I. za národnú kultúrnu pamiatku. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že existuje naliehavá potreba dočasne upraviť pomery medzi stranami z dôvodu, aby sa zamedzilo vzniku škody na dráhe G. H..

1.4 Žalovaný žiadal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Dôvodil predovšetkým tým, že žalobca nie je vlastníkom ale ani prevádzkovateľom Dráhy G. H.. Namietal tiež, že predchodca dnešnej G. H. „Lesná úzkorozchodová železnica“ o. i. v úseku G. F. (mimo) - I. (vrátane výstupnej koľaje I. a koľajiste píla B.) bola zrušená rozhodnutím Stredoslovenského krajského národného výboru v Banskej Bystrici č. Dop. 98/1983-I-Lk/282 zo dňa 09. 06. 1983, pričom následne Okresný národný výbor - odbor dopravy v Banskej Bystrici, vtedajšiemu vlastníkovi dráhy Stredoslovenským štátnym lesom Banská Bystrica vydal rozhodnutie č. Dop. 720/83-Jč zo dňa 22. 07. 1983, ktorým povolil odstránenie predmetnej dráhy. Podľa žalovaného je celá špeciálna dráha G. H. čiernou stavbou, nakoľko dráha, resp. jej obvod zanikol dňom právoplatnosti rozhodnutia o zrušení dráhy. Za čiernu stavbu žalovaný dráhu G. H. považuje aj z dôvodu, že nebola povolená zo strany stavebného úradu, k čomu priložil rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby SR sp. zn. 32608/2022/SŽDD/93372 zo dňa 16. 09. 2022, ktorým bolo nariadené odstránenie nelegálnej stavby dráhy „G. H. - 4 ks výhybiek a manipulačných koľají“ umiestnenej na pozemkoch v k. ú. G. F., parcely reg. C-KN č. XXXX/X a č. XXXX.

1.5 Súd prvej inštancie uviedol, že posúdenie, či žalobca nie/je vlastníkom Dráhy G. H. presahuje rámec dokazovania daný inštitútom neodkladného opatrenia. Vlastnícke právo k Dráhe G. H. je teda možné

posúdiť len v konaní vo veci samej, nakoľko je potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie. To platí aj v prípade, ak má byť posúdený rozsah povolenia na prevádzkovanie špeciálnej dráhy či skutočnosť, či sa jedná o čiernu stavbu. Navyiac žalovaným doložené listinné dôkazy jednoznačne nepreukazujú, že by I. G. železnice bola čiernou stavbou. Doposiaľ neexistuje právoplatné rozhodnutie žiadneho štátneho orgánu, ktorým by bola Dráha G. H. v dotknutom úseku z G. F. do I. vyhlásená za nepovolenú (čiernu) stavbu. Rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby SR sp. zn. 32608/2022/SŽDD/93372 zo dňa 16. 09. 2022, ktoré predložil žalovaný, bolo rozhodnutím ministra dopravy a výstavby SR č. 41252/2022/SL/119446-M zo dňa 22.12.2022 zrušené a vec bola Ministerstvu dopravy SR vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

1.6 Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobcovi bolo vydané povolenie na prevádzkovanie špeciálnej dráhy G. H., ako aj licencia na poskytovanie dopravných služieb na špeciálnej dráhy G. H., a teda má právo na nerušený výkon práva na prevádzkovanie špeciálnej dráhy. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia. Nad súdom určený rozsah vzdialenosti súd návrh žalobcu zamietol. Súčasne súd prihladol k tomu, aby neodkladným opatrením nedošlo k neprimeranému zásahu do vlastníckeho práva žalovaného. Súd prvej inštancie ďalej uložil žalovanému aj povinnosť zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorou dochádza k poškodzovaniu telesa špeciálnej dráhy a jej stavebných súčastí, povinnosť informovať o súdom uložených všetkých dodávateľov a iné tretie osoby ním poverené vykonávať akékoľvek stavebné alebo iné súvisiace činnosti na pozemkoch a povinnosť umožniť žalobcovi ničím nerušený výkon práv a povinností k dráhe G. H., a to vzhľadom k predbežnej ochrane železničnej trate, ktorá sa súčasne považuje za pamiatkový fond. Napokon súd uložil žalovanému povinnosť odstrániť akékoľvek prekážky a zábrany pred vstupom do stavby - I. J. so súpisným č. XXXX postavenej na pozemku parc. C-KN č. XXXX a zdržať sa obmedzovania nepretržitého a úplného prístupu žalobcu do tejto stavby, a to s vzhľadom na to, že aj v tejto stavbe sa nachádza koľaj, žalobca v nej má umiestnené hnutelné veci, teda stavba slúži potrebám Dráhy G. H.. Súčasne sa nachádza na úseku G. F. - I., t. j. v úseku kde bolo žalobcovi povolené prevádzkovanie špeciálnej dráhy. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že žalovaný sa v postavení žalobcu v konaní vedenom pod sp. zn. BR-2C/59/2022 (predtým 2C/59/2022) domáha voči Čiernohronskej železnici, n. o. vypratania pozemku C-KN č. XXXX a tiež stavby - drevenej haly súp. č. XXXX postavenej na pozemku C-KN č. XXXX. Hoci z výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že výlučným vlastníkom stavby je žalovaný (žalobca v konaní sp. zn. BR-2C/59/2022), žalobca (žalovaný v konaní sp. zn. BR-2C/59/2022) zápis na LV namietá a tvrdí, že žalovaný stavbu nenadobudol titulom osvedčenia o priebehu dražby N 172/2016 NZ 13179/2016 zo dňa 15. 04. 2016 - Z 1419/16 a oznámení o určení súpisného čísla č. OCU-ČB-S2022/00336 zo dňa 14. 06. 2022, Z-2199/2022. Proti uvedenému zápisu na LV podal podnet tiež prokurátor a aktuálne je pri stavbe zapísaná plomba vyznačená na základe O./XXXX. Otázka vlastníckeho práva k stavbe I. J. bude predmetom dokazovania v konaní sp. zn. BR-2C/59/2022. Nateraz je v záujme riadneho a efektívneho výkonu prevádzkovej činnosti žalobcu, aby naďalej mohol využívať stavbu vlastnícky evidovanú na žalovaného. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu v časti pokiaľ žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov do vlastníckych práv k špeciálnej dráhe G. H.. Žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o vlastníckom práve k Dráhe G. H. a ako sa javí aj z rozhodnutia ministra dopravy SR, otázka vlastníckeho práva k dráhe je v súčasnosti otázná.

1.7 Súd prvej inštancie zároveň rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o dodatočnom povolení stavby „G. F. - manipulačné koľaje a výhybky“ bez projektovej dokumentácie a umiestnenej na pozemkoch v k.ú. G. F., parcely reg. C-KN č. XXXX/X a č. XXXX (LV č. XXXX) vedenom Ministerstvom dopravy Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie tak na základe uvedeného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a nariadil ho tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného patrenia vyhovel, preto žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný (ďalej aj len ako „odvolateľ“) odvolanie v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Uviedol, že ak chcel žalobca dosiahnuť uloženie mu daných povinností, musel by preukázať, že je vlastníkom dráhy, a že na pozemkoch v jeho výlučnom vlastníctve (žalovaného) sa nachádza špeciálna dráha, a že žalobca má povolenie na prevádzkovanie a licenciu na poskytovanie dopravných služieb na koľajach nachádzajúcich sa na jeho pozemkoch (žalovaného), a že realizoval oplotenie svojich pozemkov v rozpore so zákonom. Pritom ani jednu z týchto skutočností žalobca neosvedčil. Súd prvej inštancie si pred tým, ako vydal neodkladné opatrenie, nezaobstaral potrebné informácie a vychádzal z účelových a ničím nepodložených tvrdení žalobcu.

Súd prvej inštancie v rozpore s ust. článku 6 základných zásad CSP neprihliadal na obsah listinných dôkazov, ktoré žalovaný pripojil ako prílohu svojho podania označeného ako návrh na zamietnutie návrhu na neodkladné opatrenie zo dňa 16. 05. 2023. Súd prvej inštancie sa s jeho námietkami uvedenými v písomných podaniach zo dňa 16. 05. 2023 a zo dňa 01. 06. 2023 vôbec nevysporiadal. Namietol, že základná premisa, z ktorej súd vychádzal pri vydaní napadnutého uznesenia a síce, že žalobca má právo na nerušený výkon práva na prevádzkovanie špeciálnej dráhy, je objektívne nesprávna a nemá oporu v predložených dôkazoch, nakoľko povolenie na prevádzku sa nevzťahuje na pozemky v jeho vlastníctve (žalovaného), a žalobca tak nemá vo vzťahu k jeho pozemkom akýkoľvek právny titul, ktorý by ho oprávňoval tieto pozemky užívať.

2.1 Žalovaný zdôraznil, že na jeho pozemkoch sa nenachádza žiadna „špeciálna dráha“, s ktorým pojmom operuje súd prvej inštancie vo výroku napadnutého uznesenia. Jediná listina, od ktorej žalobca odôvodňuje právo na prevádzkovanie a užívanie pozemkov je povolenie č. j. 2740/2012-ÚRŽD-Mh zo dňa 11. 05. 2012, pritom v tomto povolení nie je žiadna zmienka ani o jednom pozemku v jeho vlastníctve (žalovaného). Žiadateľ (žalobca) k tejto žiadosti o povolenie na prevádzkovanie špeciálnej dráhy G. H. ako prílohu priložil „Vec: Prehlásenie o vlastníctve dráhy“ zo dňa 19. 04. 2012, pričom však pozemky vo vlastníctve žalovaného tam neboli vôbec uvedené. Je tak zrejmé, že povolenie sa nemôže týkať prevádzkovania špeciálnej dráhy na iných parcelných číslach pozemkov ako zadefinoval žalobca v žiadosti o povolenie. Z uvedeného tak vyplýva, že dopravné služby nemôžu byť vykonávané na dráhe, ktorej prevádzkovanie nebolo povolené. Ak teda nebolo povolené prevádzkovanie špeciálnej dráhy na jeho pozemkoch (žalovaného), nemôže sa na ne vzťahovať ani udelená licencia. Preto tvrdenie žalobcu, že na základe predmetného povolenia mala vzniknúť dráha, resp. mal byť zriadený obvod dráhy, je objektívne nepravdivé.

2.2 Žalovaný namietol arbitrárnosť napadnutého uznesenia, nedostatočné odôvodnenie uznesenia a jeho materiálnu nevykonateľnosť. Dodal, že ide o ďalší pokus o nútené obmedzenie jeho vlastníckeho práva bez akejkoľvek náhrady. V tomto smere zdôraznil, že zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia.

2.3 Súd prvej inštancie vo výroku XI. rozhodol, že obmedzuje trvanie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania o dodatočnom povolení stavby „G. F. - manipulačné koľaje a výhybky“ bez projektovej dokumentácie a umiestnenej na pozemkoch v k.ú. G. F., parcely reg. C-KN č. XXXX/X a č. XXXX (LV č. XXXX) vedenom Ministerstvom dopravy Slovenskej republiky pod č. 08192/2023/SŽDD. Konanie o dodatočnom povolení stavby G. F. - manipulačné koľaje a výhybky“ bez projektovej dokumentácie a umiestnenej na pozemkoch v k.ú. G. F., parcely reg. C-KN č. XXXX/X a č. XXXX (LV č. XXXX) vedenom Ministerstvom dopravy Slovenskej republiky pod č. 08192/2023/SŽDD ale nie je konaním vo veci samej, ktoré by bolo vedené pred akýmkoľvek všeobecným súdom. Z uvedeného vyplýva, že ani súd prvej inštancie nepovažuje nariadené neodkladné opatrenie za také, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Zároveň je zrejmé, že žalobca nepodal spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej a ani v návrhu neuvádza, že plánuje podať akúkoľvek žalobu voči nemu v tejto súvislosti. Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie v prípade ak vzhliadol dôvodnosť podaného návrhu postupovať podľa ust. § 336 ods. 1 CSP a uložiť žalobcovi povinnosť podať konkrétny druh žaloby v zmysle CSP a určiť lehotu na jej podanie, čo však neurobil. Takúto reguláciu faktických stavov súdom prvej inštancie nepovažuje (žalovaný) za možnú a procesne prípustnú. Predmetným neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú úpravu práv a povinností medzi stranami bez bližšieho dokazovania, a to uložením tak rozsiahlej povinnosti žalovanému bez toho, aby medzi stranami existoval akýkoľvek zmluvný alebo iný vzťah a zároveň za situácie, keď vo vzťahu k pozemkom v jeho vlastníctve (žalovaného), ktoré sú uvedené vo výrokoch napadnutého uznesenia, neexistuje žiadne povolenie ani žiadna licencia na prevádzku špeciálnej dráhy. V prípade, ak má neodkladné opatrenie dočasný charakter, teda keď súd rozhodol o tom, že neodkladné opatrenie má trvať len po určený čas (napríklad do právoplatného skončenia konania vo veci samej a pod.) platí, že uložená povinnosť, či uložené obmedzenie, nemôže mať za následok vznik nenávratného stavu. Napríklad, takýmto neodkladným opatrením nie je spravidla možné uložiť povinnosť vrátiť vec do pôvodného stavu či povinnosť zničiť vec, nakoľko splnenie takejto povinnosti by mohlo spôsobiť nenapraviteľný následok. Nenávratný stav je možné vytvoriť len meritórnym rozhodnutím, čo je síce podľa CSP možné už aj neodkladným opatrením, ktorého výrok môže byť totožný s výrokom vo veci samej (avšak iba vtedy, ak to pripúšťa povaha veci), ale nie takým neodkladným opatrením, ktoré má len dočasný charakter. Z toho dôvodu je vylúčené, aby súd neodkladným opatrením, s limitovaným časovým

trvaním, navodil nezvratný stav, ktorý bude pretrvávať aj potom, ako uplynutím času toto neodkladné opatrenie zanikne. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov, regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená.

2.4 Žalovaný sa nestotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie o tom, že žalobca má právo na nerušený výkon práva na prevádzkovanie špeciálnej dráhy. Súd prvej inštancie vydaním napadnutého uznesenia „de facto“ vytvoril podmienky žalobcovi na pokračovanie v nelegálnej činnosti, ktorá ohrozuje život a zdravie ľudí.

2.5 Žalovaný zdôraznil, že oplotenie svojho pozemku realizoval plne v súlade so stavebným zákonom, keď oplotenie pozemku realizoval na základe ohlásenia drobnej stavby a na základe oznámenia Obce G. F. sp. zn. OCÚ-ČB-S2021/01398 R2021/9295 zo dňa 14. 12. 2021. Z dôvodu, že na pozemkoch v jeho vlastníctve (žalovaného) sa nenachádza žiadna dráha v zmysle zák. č. 513/2009 Z. z. o dráhach (ďalej len „Zákon o dráhach“) - čo žalobca napriek preukázaným skutočnostiam, vyjadreniam dopravného úradu, ako aj Ministerstva dopravy SR neustále ignoruje - Obec G. F. nemala dôvod s Čiernohronskou železnicou n.o. konať ako s účastníkom konania. Výstavbou oplotenia svojho pozemku nijakým spôsobom nepoškodil kultúrnu pamiatku a ani neporušil ust. § 15 ods. 4 písm. a) zákona č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu.

2.6 Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti proti výrokom I. až IX. a proti výrokom XI. až XII. v celom rozsahu zmenil tak, že návrh žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a tvrdil, že prvoinštančný súd v odôvodnení neodkladného opatrenia pomerne podrobne rozoberá argumentáciu žalovaného z vyjadrenia zo dňa 16. 05. 2023. Čo sa týka vyjadrenia žalovaného zo dňa 01. 06. 2023, je jasné, že toto vyjadrenie sa v neodkladnom opatrení nespomína, keďže samotné rozhodnutie je zo dňa 02. 06. 2023, pričom vyjadrenie žalovaného bolo zaevidované (dorúčené) v súdnom spise v ten istý deň, t. j. 02. 06. 2023. Prvoinštančný súd sa preto objektívne s týmto vyjadrením v neodkladnom opatrení ani vysporiadať nemohol. Bol presvedčený, že argumenty žalovaného v tomto vyjadrení by aj tak na záveroch prvoinštančného súdu nič nezmenili, keďže žalovaný sa v ňom zaoberal v zásade iba údajnou neexistenciou dráhy G. H. po roku 1983 – čo súd vyhodnotil ako spornú otázku, ktorú nie je ani príslušný riešiť, a kvôli ktorej obmedzil trvanie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania o dodatočnom povolení stavby. Vo vzťahu k osvedčeniu existencie nároku uviedol, že v návrhu osvedčil existenciu dráhy G. H., vlastníctvo (žalobcu) k dráhe G. H. a oprávnenie (žalobcu) na jej prevádzkovanie povolením č. 01/2012/ŠD/P udeleným dňa 11. 05. 2012 Úradom pre reguláciu železničnej dopravy (ďalej ako „povolenie“). Povolenie je právoplatný individuálny správny akt, v prospech ktorého svedčí tzv. prezumpcia správnosti správnych aktov, z ktorej vychádza konštantná judikatúra súdov aj právna veda. To znamená, že keďže povolenie na prevádzkovanie dráhy G. H. nebolo zákonom predpísaným postupom zo strany príslušného orgánu zrušené, ide o platný a záväzný správny akt, ktorý vyvoláva zamýšľané právne účinky. Akékoľvek argumenty žalovaného o tom, že toto povolenie je neplatné alebo dokonca nulité, sú preto nedôvodné. Tvrdenia o zrušení dráhy G. H. v úseku z G. F. do I. v roku 1983 a jej následnej demontáži (rozpálení) sú nedôvodné. Je pravda, že predmetný úsek dráhy G. H. bol od roku 1983 nepoužívaný a zanedbaný. G. H. preto v roku 2009 začala s komplexnou obnovou tohto úseku. Úrad pre reguláciu železničnej dopravy, sekcia špeciálneho stavebného úradu (ďalej ako „ÚRŽD“) vydal dňa 31. 07. 2009 oznámenie č. j. 989/2009/S4-V-Sm vo veci „opravné práce a stavebná úprava (obnova) železničného zvršku G. H. (G.) v úseku G. F. – I., ktorým ÚRŽD ako príslušný stavebný úrad na základe oznámenia Čiernohronskej železnice zo dňa 01. 07. 2009 a na základe výsledkov vykonanej miestnej obhliadky dotknutého úseku dráhy G. H. vykonanej dňa 14. 07. 2009 oznámil, že voči uskutočneniu ohlásených stavebných úprav a súvisiacich opravných udržiavacích prác nemá námietky (ďalej ako „oznámenie ÚRŽD z roku 2009“). Inak povedané, ÚRŽD teda ako príslušný stavebný úrad (v tom čase) konštatoval, že dráha G. H. v danom úseku z G. F. do I. existuje, a že nemá námietky voči jej obnove. Ak by totiž dráha G. H. v danom úseku neexistovala, ÚRŽD by nemal čo posudzovať a oznámenie by nevydal. Následne, v roku 2019 žalobca vykonal komplexnú obnovu výhybiiek a manipulačných koľají v areáli píly B. – teda na pozemkoch žalovaného. Túto obnovu začal vykonávať na podklade ohlásenia žalobcu „oznámenie o stavbe“ zo dňa 28. júna 2018, podaného MDV SR ako príslušnému špeciálnemu stavebnému úradu pre

dráhy v zmysle § 55 ods. 2 Stavebného zákona (ďalej ako „ohlásenie stavby“). Nad rámec uvedeného dodal, že žalovaný neprodukoval jediný priamy dôkaz o tom, že dráha G. H. bola v dotknutom úseku demontovaná. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o tom, že dráha G. H. v dotknutom úseku z G. F. do I. je ilegálna, čierna alebo nepovolená stavba, resp. že dráha G. H. bola zrušená a neexistuje, sú nesprávne. Žalobca tvrdí, že povolenie na prevádzkovanie dráhy G. H. sa nevzťahuje na pozemky žalovaného, a preto nemôže prevádzkovať dráhu G. H. cez jeho pozemky, poprel. Dodal, že tieto závery žalovaného a aj Dopravného úradu SR sú nesprávne. Dopravný úrad SR a ani žalovaný necitovali jediný právny predpis alebo aspoň rozhodnutie súdu, z ktorého by nimi prezentovaný záver mal vyplývať. Ide preto iba o ničím nepodložený výklad, z ktorého má pre neho vyplývať povinnosť, ktorú mu žiadny platný právny predpis neukladá. Žalovaný ďalej tvrdil, že obvod dráhy G. H. nevznikol a neexistuje, pretože povolenie nie je takým rozhodnutím, ktoré Zákon o dráhach predpokladá pre vznik obvodu dráhy – takým môže byť iba právoplatné stavebné povolenie alebo vyvlastňovacie rozhodnutie. K tomu žalobca uviedol, poukazujúc ust. § 3 ods. 3, § 4 ods. 4 Zákona o dráhach, že vznik vecného bremena sa v tomto prípade neviaže na verejnú listinu (t. j. stavebné povolenie alebo vyvlastňovacie rozhodnutie v zmysle § 3 ods. 2 Zákona o dráhach), ale titulom vzniku zákonného vecného bremena je v tomto prípade samotný Zákon o dráhach. Tento právny záver vyplýva okrem iného aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR spisová značka 7Cdo/17/2020 zo dňa 24. 02. 2021, v ktorom Najvyšší súd SR potvrdil za právne korektný výklad, podľa ktorého sa zákonné vecné bremeno podľa § 4 ods. 4 Zákona o dráhach aplikuje aj na dráhy vystavané pred nadobudnutím účinnosti Zákona o dráhach. K námietke proporcionality uviedol, že je to žalovaný, kto neprimeraným spôsobom zasiahol do jeho práv výstavbou plota a umiestnením betónových prefabrikátov do telesa dráhy. Pripomenul, že žalovaný nadobudol pozemky v roku 2016 a v roku 2018 – posledný pozemok v areáli píly B. teda nadobudol pred viac ako 5 rokmi. Doposiaľ nemal s prevádzkou dráhy ČHŽ (ktorá sa na pozemkoch nachádzala dávno predtým, ako ich žalovaný kúpil) žiadny problém. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý v prvom rade namietol krátku lehotu poskytnutú mu odvolacím súdom na vyjadrenie (tri dni), a to vzhľadom na obsiahlosť vyjadrenia žalobcu. Uviedol, že pôvodná lesná úzkorozchodná železnica nikdy nebola určená a ani neslúžila na prepravu osôb ale na prepravu dreva. Podmienky na prevádzkovanie dopravy nákladu na trati totiž nie sú tie isté ako podmienky na prepravu osôb. Vo svetle týchto skutočností je teda zrejmé, že celá, v súčasnosti existujúca, dráhová infraštruktúra nachádzajúca sa na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného je nepovolenou, tzv. čiernou stavbou. Tvrdenie žalobcu o tom, že dráha existuje, že žalobca je jej vlastníkom, a že žalobca disponuje oprávnením na jej prevádzkovanie, ktoré vyvodzuje z existencie povolenia č. 01/2012/ŠD/P udeleným dňa 11. 05. 2012 Úradom pre reguláciu železničnej dopravy popiera, nakoľko sú objektívne nepravdivé. Žalobca však napriek obsahu vyjadrenia dopravného úradu sp. zn. 16031/2022/OB-0080 zo dňa 21. 10. 2022 a vyjadrenia dopravného úradu SR sp. zn. 12731/2023/OCŠLD-0002 zo dňa 09. 05. 2023 zotrváva na takejto svojej nezmyselnej právnej argumentácii, ktorá nemôže osvedčovať existenciu podmienok pre vydanie neodkladného opatrenia v rovine existencie nároku, ktorému sa má poskytnúť právna ochrana. Ak totiž orgán, ktorý povolenie na prevádzku vydáva skonštatuje, že určité povolenie sa na prevádzku dráhy nevzťahuje (z dôvodu, že o neho nebolo žiadané), potom akýkoľvek odkaz na obsah takéhoto povolenia nemôže obstáť, akokoľvek sa žalobca snaží poukazovať na prezumpciu správnosti správnych aktov. Čiernohronská železnica n.o. sa pred súdmi, ako aj pred Pamiatkovým úradom stavia do pozície vlastníka už vyhlásených huteľných, ako aj nehuteľných kultúrnych pamiatok, čo je v rozpore s objektívnym stavom, nakoľko vlastníkom týchto kultúrnych pamiatok je Mikroregión ČIERNY HRON - združenie obcí, IČO: 31928668 so sídlom Závodie 2/2, 97652 Čierny Balog, Slovenská. Ak žalobca nežiadal o vydanie povolenia na prevádzkovanie dráhy na predmetných pozemkoch v jeho vlastníctve (žalovaného), a takýmto povolením do dnešného dňa nedisponuje, tak na predmetných pozemkoch dráhu ani dopravu na dráhach nemôže prevádzkovať. Pokiaľ Dopravný úrad SR nikdy nezačal žiadne konanie, predmetom ktorého by bolo zrušenie povolenia, takáto skutočnosť len potvrdzuje skutočnosti uvádzané zo strany dopravného úradu v predchádzajúcich vyjadreniach a síce, že žiadne povolenie na prevádzkovanie dráhy na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného neexistuje, teda nie je čo zrušiť. Pokiaľ Dopravný úrad SR nikdy nezačal žiadne konanie, predmetom ktorého by bolo uloženie sankcie za prevádzkovanie dráhy bez povolenia, tak takýto postup dopravného úradu je nezákonný, ktorá skutočnosť ale nemôže ísť na ťarchu žalovaného, ktorý nenesie zodpovednosť za postup správnych orgánov. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení tvrdí, že vzniklo zákonné vecné bremeno podľa § 4 ods. 4 Zákona o dráhach v prospech prevádzkovateľa dráhy ku dňu účinnosti Zákona o dráhach, t. j. ku dňu 1. januára 2010, tak opätovne len klame a zavádza súd,

navyššie si navzájom odporuje, keďže je preukázané, že pôvodná dráhová infraštruktúra v celom rozsahu zanikla a novú trať na Dobroč vybuďoval žalobca na základe ohlášky až neskôr v roku 2012, resp. v roku 2018. Na základe povolenia na prevádzkovanie dráhy nie je možné zriadiť vecné bremeno. Ustanovenie § 4 ods. 4 zák. č. 513/2009 Z. z. je absolútne nepoužiteľné na špeciálnu dráhu, a to ani v prípade, ak by bola zo strany žalobcu preukázaná jej stavebnoprávna a technická existencia, čo nebola. Zákon o dráhach sa vzťahuje len na dráhy, pričom na vyššie špecifikovaných pozemkoch vo výlučnom vlastníctve žalovaného sa žiadna dráha nenachádza. Nie je totiž možné, aby povolenie na prevádzku bolo udelené na prevádzku dráhy, vo vzťahu ku ktorej nebolo vydané stavebné ani kolaudačné rozhodnutie. Neobstojí ani argument žalobcu o tom, že súd prvej inštancie nepochybil, keď žalobcovi neuložil povinnosť podať žalobu na súd, a že nariadeným neodkladným opatrením je možné docieľiť trvalú úpravu práv medzi stranami sporu, keďže je zrejmé, že existencia nároku žalobcu, ktorému sa má poskytnúť právna ochrana, hoci len neodkladným opatrením, je prinajmenšom sporná, o čom svedčí niekoľko prebiehajúcich konaní, tak na Ministerstve dopravy SR, ako aj na dopravnom úrade, či na pamiatkovom úrade SR. V tomto smere podotkol, že oplotenie svojich pozemkov realizoval plne a v súlade s oznámením drobnej stavby a vyjadrením Obce G. F. o tom, že voči oploteniu nemá žiadne námietky. Ak by došlo k potvrdeniu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, fakticky by tak došlo k prekročeniu právomoci všeobecného súdu a popretiu práv, ktoré žalovaný nadobudol v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov preto možno konštatovať, že v danej veci neexistuje skutkový i právny dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

5. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou – žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ CSP), a zistení, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP v spojení s ustanovením § 329 ods. 2 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP „a contrario“ uznesenie okresného súdu podľa § 388 CSP vo výrokoch I. až IX., XI. a XII. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

6. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania a formulácie odvolacieho petitu mal odvolací súd za preukázané, že výrok X. napadnutého uznesenia nebol odvolaním žalovaného napadnutý, preto odvolací súd v rámci odvolacieho konania výrok X. napadnutého uznesenia nepreskúmaval.

7. Podľa § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

11. Podľa § 336 ods. 3 a 4 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

12. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Odvolací súd uvádza, že nosná odvolacia argumentácia žalovaného spočívala v tvrdení, že povolenie na prevádzku a licencia na poskytovanie dopravných služieb na časti dráhy nachádzajúcich sa

na jeho pozemkoch, ako aj stavebné povolenie dráhy, neexistuje. Žalobca podľa jeho názoru neosvedčil existenciu vlastníckeho práva k časti dráhy nachádzajúc sa na jeho pozemkoch. Namietal, že súd prvej inštancie neprihliadal na ním predložené listiny, a že rozhodnutie súdu je arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Tiež namietol, že nariadené neodkladné opatrenie je neprimerané, a to predovšetkým vo vzťahu k dočasnej povahe nariadeného neodkladného opatrenia.

14. Na úvod odvolací súd konštatuje, že procesný inštitút neodkladného opatrenia umožňuje upraviť pomery medzi stranami sporu do doby, pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci samej, a to za predpokladu, že takéto opatrenie súdu ešte pred samotným meritorným rozhodnutím sa javí ako nevyhnutné, nakoľko existujú konkrétne okolnosti prípadu, ktoré relevantne odôvodňujú jeho nariadenie a poukazujú na naliehavosť a nutnosť dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie právoplatného meritorného rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásadu do subjektívneho práva.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno stanoviť, že účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych (nie len faktických) pomerov strán sporu, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného, či očakávaného rozhodnutia, resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho rámca práva na súdnu ochranu. Ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. Z tohto aspektu možno konštatovať, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo, ak je daná obava z ohrozenia exekúcie, c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Primárnym predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia je existencia „sporného“ právneho vzťahu.

16. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany (§ 328 ods. 2 CSP) nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia v merite veci. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať riadne dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP), t. j. rozhoduje sa spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je teda zásadným determinantom pre rozhodnutie súdu obsah samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom je navrhovateľ povinný osvedčiť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie základné skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Odvolací súd konštatuje, že žalobca existenciu potreby upraviť pomery strán sporu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval predovšetkým faktickým a nedovoleným zásahom žalovaným do práv mu prislúchajúcich z titulu prevádzkovateľa špeciálnej dráhy G. H. v úsekoch L. - G. F., G. F. - M. a G. F. - I. (ďalej aj ako „dráha ČHŽ“), ktorú prevádzkuje na základe povolenia č. 01/2012/ŠD/P udeleného dňa 11. 05. 2012 Úradom pre reguláciu železničnej dopravy. Žalovaný je vlastníkom viacerých pozemkov nachádzajúcich sa v k. ú G. F., evidovaných na LV č. XXXX, o. i. aj pozemkov parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12 148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31 326 m² (ďalej aj len ako „predmetné pozemky“), na ktorých sa nachádzajú časti dráhy G. H., konkrétne hlavná trať v úseku z G. F. do I., ako aj viaceré vedľajšie koľaje

tvoriace stavebnú súčasť (záhlavie) stanice G. F. Žalobca tvrdil, že žalovaný svojím konaním ohrozuje a narúša prevádzku vlakovej dopravy na špeciálnej dráhe G. H..

18. Odvolací súd uvádza, že tak ako zistil aj súd prvej inštancie, jednoznačne vyplýva, že žalovaný je vlastníkom pozemkov parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 31 326 m² a stavby - drevenej haly súp. č. XXXX postavenej na pozemku C-KN č. XXXX. Pozemky a stavba žalovaného sa nachádzajú v areáli bývalej píly B.. Z hlavnej stanice G. F. vedie hlavná koľaj dráhy G. H. cez parcelu C-KN č. XXXX, ktorá je miestnou komunikáciou vo vlastníctve obce G. F. a ďalej cez pozemky žalovaného v smere na I.. Z hlavnej koľaje na parcele C-KN č. XXXX/X vedie výhybka na vedľajšiu koľaj nachádzajúcu sa na parcele C-KN č. XXXX, na ktorej sa nachádza aj drevená hala súp. č. XXXX. Koľaje sa nachádzajú aj vo vnútri predmetnej drevenej haly.

19. Súd prvej inštancie mal v konaní osvedčené, že žalobcovi bolo rozhodnutím Úradu pre reguláciu železničnej dopravy, Bratislava, č. j. 2740/2012-ÚRŽD-Mh zo dňa 11. 05. 2012 udelené povolenie na prevádzkovanie špeciálnej dráhy G. H. v úsekoch L. - G. F., G. F. - M. a G. F. - I. (č. I. 11) ako aj licencia na poskytovanie dopravných služieb na špeciálnej dráhe G. H. v úsekoch L. - G. F., G. F. - M. a G. F., na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu železničnej dopravy, Bratislava, č.j. 2739/2012-ÚRŽD-Mh bola dňa 11.05.2012 (č. I. 145), a teda má právo na nerušený výkon práva na prevádzkovanie špeciálnej dráhy.

19.1 Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že na predmetných pozemkoch v jeho vlastníctve sa žiadna špeciálna dráha nenachádza „v právnom zmysle slova“, nakoľko povolenie na prevádzku a licencia sa nevzťahuje a ani sa nemôže vzťahovať na predmetné pozemky, čo preukazoval priloženými dôkazmi už v štádiu prvoinštančného konania, na ktoré podľa tvrdenia žalovaného súd prvej inštancie neprihliadal. Odvolací súd považuje odvolaciu námietku žalovaného v tomto smere za nedôvodnú a konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (bod 14. a 15.) vyplýva, že súd prvej inštancie sa s tvrdeniami a produkovými dôkaznými prostriedkami žalovaného v konaní riadne zaoberal a aj vysporiadal, pričom skutočnosť, že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s predstavou (tvrdeniami) žalovaného, nemôže byť chápané ako porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení skonštatoval, že otázka vlastníckeho práva žalobcu k dráhe G. H., ako aj otázka posúdenia rozsahu povolenia na prevádzkovanie špeciálnej dráhy, resp. či sa jedná o čiernu stavbu, presahuje rámec dokazovania daný inštitútom neodkladného opatrenia, a ktoré je potrebné riešiť v konaní vo veci samej, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Aj odvolací súd, po oboznámení sa s obsahom predmetného súdneho spisu, dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že žalovaným produkováné dôkazné prostriedky jednoznačne nepreukazujú, že by dráha G. H. bola čiernou stavbou. Rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby SR sp. zn. 32608/2022/SŽDD/93372 zo dňa 16. 09. 2022, ktorým sa rozhodlo o odstránení nelegálnej stavby dráhy umiestnenej na pozemkoch par. reg. C-KN č. XXXX/X a XXXX vo vlastníctve žalovaného, s ktorým žalovaný v konaní operoval, bolo rozhodnutím Ministra dopravy a výstavby SR č. 41252/2022/SL/119446-M 22. 12. 2022 zrušené a vrátené ministerstvu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia ministra bolo o. i. skonštatované, že v povolení na prevádzkovanie špeciálnej dráhy č. 01/2012/ŠD/P zo dňa 11. 05. 2012 je uvedené, že vlastníkom a aj prevádzkovateľom špeciálnej dráhy G. H. v úsekoch L. – G. F., G. F. – I. a G. F. – Vydrovo skanzen je Čiernohronska železnica., n. o. (žalobca), a v tejto súvislosti zdôraznil, že predmetné povolenie je individuálny správny akt, pri ktorom platí prezumpcia jeho zákonnosti a správnosti v ňom uvedených údajov. Z odôvodnenia rozhodnutia ministra tiež vyplýva, že úsek G. H. L. – G. F. a G. F. – I. boli legálnymi stavbami dráhy. Úsek G. F. (mimo) - I. bol zrušený zrušovacím rozhodnutím Stredoslovenského krajského národného výboru v Banskej Bystrici, odbor dopravy Dop. 98/1983-I-LK/282 zo dňa 9. 6. 1983, v ktorom je však uvedené, že spod G. H. v úseku G. F. (mimo) - I. zostane zachovaný spodok G. H. v pôvodnom stave. S poukazom na niektoré zákonné nedostatky zrušovacieho rozhodnutia (Dopr. 98/1983-I-LK/282 zo dňa 9. 6. 1983) minister uzavrel, že zrušovacím rozhodnutím neprišlo k zániku obvodu dráhy, keďže v čase vydania zrušovacieho rozhodnutia nespájal právny poriadok s týmto rozhodnutím takýto účinok na rozdiel od zániku ochranného pásma dráhy. Rovnako tak nezanikla dráha ani v stavebnom-právnom zmysle.

19.2 V zmysle vyššie uvedeného tak odvolací súd zastal názor, že ak existuje stavebno-právna kontinuita predmetnej časti stavby dráhy so stavbou G. H., ktorá existovala minimálne od roku 1983, resp.

v čase vydania zrušovacieho rozhodnutia, je potrebné s dôrazom na rešpektovanie zásady prezumpcie zákonnosti a správnosti individuálnych správnych aktov vychádzať z predpokladu, že účinky povolenia a licencie žalobcu na prevádzkovanie špeciálnej dráhy sa vzťahujú aj na dráhu nachádzajúcej sa na predmetných pozemkoch vo vlastníctve žalovaného, a v tomto smere, s ohľadom na povahu a účel neodkladného opatrenia, je potrebné zastabilizovať právne vzťahy strán do času, kým sa v konaní vo veci samej s definitívnym výsledkom neuzavrie otázka existencie oprávnenosti žalobcu na prevádzkovanie špeciálnej dráhy cez pozemky žalovaného, v aspekte existencie zákonného vecného bremena v zmysle Zákona o dráhach.

19.3 Sumarizujúc vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že žalobca v konaní osvedčil existenciu nároku, ktorému sa má prostredníctvom neodkladného opatrenia poskytnúť dočasná ochrana, čím došlo k naplneniu základného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd dodáva, že miera osvedčenia existencie nároku žalobcu zodpovedá aj rozsahu tzv. obmedzeného dokazovania súdu v rámci inštitútu neodkladných opatrení, ktorá je podmienená potrebou poskytnutia rýchlej a cielenej ochrany pred potrebou riadneho zistenia skutkového stavu ako vo veci samej. Nemožno sa tak stotožniť s námietkou žalovaného, že súd nemal preukázanú existenciu nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladným opatrením ochrana.

20. V posudzovanej veci bolo jednoznačne osvedčené (bod 12. odôvodnenia napadnutého uznesenia), že žalovaný svojou činnosťou (realizoval v bezprostrednej blízkosti dráhy G. H. plot, po dráhe sa pohybujú robotníci, do trate umiestnil betónové kvádre) znemožňuje vykonávať prevádzkovú činnosť žalobcu, čím vzniká dôvodná obava, že môže dôjsť k poškodeniu dráhy G. H. pri realizovaní stavebnej činnosti, ale najmä k ohrozeniu života a zdravia osôb prepravujúcich sa po dráhe G. H.. Súčasne sa však vykazuje aj riziko vzniku poškodenia dráhy G. H., ktorá sa na základe vyhlášky Pamiatkového úradu SR č. PUSR-2021/24570-2/103263/KIR zo dňa 10. 12. 2021 považuje za národnú pamiatku. Odvolací súd tak dodáva, že žalobca preukázal naplnenie aj ďalšieho predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to podmienku bezodkladnosti.

21. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že obmedzenie vyplývajúce z neodkladného opatrenia nespĺňa požiadavku primeranosti. Odvolací súd k námietke žalovaného uvádza, že súd prvej inštancie zohľadňoval požiadavku proporcionality (primeranosti), keď v posudzovanej veci zohľadňoval skutočnosť, že proti sebe stojí jednak právo žalobcu na nerušený a bezpečný výkon prevádzkovania špeciálnej dráhy a na druhej strane právo žalovaného na ochranu jeho vlastníckeho práva k predmetným pozemkom. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na potrebe zastabilizovania sporných vzťahov strán sporu, s ohľadom na vyriešenie oprávnenosti „dočasného“ zásahu do vlastníckeho práva žalovaného, sledujúc zamedzenie rizika vzniku škody na právom chránených záujmoch tretích osôb, ako aj ochrane kultúrnej pamiatky. Zároveň súd prvej inštancie zohľadnil aj technickú stránku dráhy, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia určil rozsah uložených obmedzení z navrhovaných 15 metrov na 3 metre, aby sa predišlo k neprimeranému zásahu do vlastníckeho práva žalovaného (bod 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Z uvedeného tak nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, že neodkladné opatrenie nespĺňa požiadavku proporcionality, resp. primeranosti.

22. Žalovaný v odvolaní tiež namietol, že napadnuté uznesenie je arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. K odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že arbitrárnosť môže mať v súdnych rozhodnutiach rôznu podobu. Môže ísť o extrémny nesúlad právnych záverov s vykonaným dokazovaním, alebo môže ísť o taký výklad zákona, ktorý nemá oporu v medziach rozumného a prípustného výkladu zákona. Arbitrárnosť môže tiež spočívať v takom hodnotení dôkazov, ktoré je vykonané bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej novej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové závery. Arbitrárnosť teda znamená interpretačný exces. Arbitrárne rozhodnutie je spravidla spojené aj s nedostatočným odôvodnením. Arbitrárnosť sa môže prejaviť v procesnom postupe, ale aj v právnom posúdení.

22.1 S uvedenou odvolacou námietkou sa však odvolací súd nestotožňuje a uvádza, že súd prvej inštancie v súlade s režimom obmedzeného dokazovania v rámci rozhodovania o neodkladných opatreniach mal dostatočne osvedčené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodol v medziach zákona a svoje závery v dostatočnej kvalite aj zdôvodnil, keď odôvodnenie napadnutého uznesenia stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, ktorý umožňuje záver o tom, že bolo v zákonnej rovine realizované právo žalobcu na spravodlivý súdny proces, resp. súdnu ochranu,

a to aj nad rámec toho, čo zákon spravidla pri rozhodovaní o neodkladných opatreniach pripúšťa, keď sa žalobca vyjadril k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia už v štádiu prvoinštančného konania (§ 329 ods. 1 veta prvá CSP „a contrario“), a ktorého procesnú obranu súd prvej inštancie pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení hodnotil.

23. Žalovaný v odvolaní ďalej namietol materiálnu nevykonateľnosť výroku napadnutého uznesenia. K námietke žalovaného odvolací súd uvádza, že výroky napadnutého uznesenia spĺňajú podmienku materiálnej vykonateľnosti. Z výrokovej časti napadnutého uznesenia je možné po technickej stránke identifikovať „okraje“ špeciálnej dráhy, od ktorej sa meria vzdialenosť troch metrov. Tiež výrok, ktorým sa ukladá povinnosť žalovanému umožniť žalobcovi ničím nerušený výkon práv a povinností k dráhe, ktoré má ako prevádzkovateľ podľa platných právnych predpisov požiadavku vykonateľnosti spĺňa, keď rozsah práv súd viaže na platné právne predpisy spojené s povahou žalobcu ako prevádzkovateľa dráhy (predovšetkým Zákon o dráhach), a ktorý výrok má svoje logické prepojenie s odôvodnením napadnutého uznesenia. V poslednom rade je nedôvodná aj námietka žalovaného ohľadom rozsahu informačnej povinnosti dodávateľov a paričnej lehoty, nakoľko výrok IV. napadnutého uznesenia podmienku materiálnej vykonateľnosti tiež jednoznačne spĺňa.

24. Žalovaný vo vzťahu k zásade primeranosti v odvolaní namietal aj dočasnú povahu neodkladného opatrenia a tvrdil, že ak neodkladné opatrenie má dočasný charakter, keď súd viazal jeho existenciu len na určitý čas (do právoplatného skončenia konania o dodatočnom povolení stavby), nie je možné uložiť povinnosť, ktorá má za následok vznik nenávratného stavu (odstránenie stavby – plotu, ktorú realizoval v súlade so zákonom). V tomto smere namietol, že súd bol povinný v prípade, ak vzhladol dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodnúť podľa § 336 ods. 1 CSP a uložiť žalobcovi povinnosť podať žalobu.

24.1 Odvolací súd k uvedenej námietke žalovaného uvádza, že v režime poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia je možné uložiť strane sporu aj povinnosť spočívajúcu v odstránení veci. Požiadavku, že právnymi účinkami neodkladného opatrenia, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, nie je možné vykladať extenzívne tak, že je absolútne vylúčené uložiť povinnosť v odstránení stavby, ale je potrebné to interpretovať z hľadiska možnosti primeranej reparácie vzniknutého stavu. Uvedené sa spája s povinnosťou žalobcu ako navrhovateľa v zmysle ustanovenia § 340 CSP nahradiť povinnému škodu a inú ujmu, ktorá neodkladným opatrením vznikla. S poukazom na vyššie uvedené je tak odvolací súd názoru, že uložením povinnosti žalovanému odstrániť plot (výrok II.) prostredníctvom neodkladného opatrenia „procesnej povahy“ v zásade nedochádza k prekročeniu zákonných limitov.

24.2 Ako dôvodnú hodnotí odvolací súd námietku žalovaného, ktorý tvrdil, že súd prvej inštancie mal žalobcovi uložiť povinnosť podať žalobu vo veci samej v zmysle § 336 ods. 1 CSP. V tomto smere odvolací súd uvádza, že je na úvahe súdu, či obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania vo veci samej má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Pri pozitívnom závere rozhodne súd spolu s nariadením neodkladného opatrenia tak, že žalobcovi uloží povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení správne vyhodnotil, že otázka vlastníctva k dráhe, ako aj otázka rozsahu povolenia na prevádzkovanie dráhy (od čoho závisia aj práva žalobcu prislúchajúce mu v zmysle Zákona o dráhach ako prevádzkovateľovi dráhy) presahujú rámec dokazovania daný inštitútom neodkladného opatrenia. Pritom otázka preukázania existencie zákonného vecného bremena v zmysle Zákona o dráhach v prospech žalobcu ako prevádzkovateľa dráhy, je podľa názoru odvolacieho súdu pre definitívne vyriešenie sporu rozhodné. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca svoje oprávnenie preukazoval predovšetkým s poukazom na jeho postavenie ako prevádzkovateľa dráhy, ktorému v zmysle ustanovenia § 4 Zákona o dráhach prislúchajú práva zodpovedajúce „zákonnému“ vecnému bremenu, a do ktorých žalovaný svojím konaním neoprávnene zasahuje. Dochádza tak k stretu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu žalobcu s vlastníckym právom žalovaného, pričom otázka existencie vecného bremena je medzi stranami sporná. Práve určenie existencie zákonného vecného bremena rieši medzi stranami spor, ktorý vyústil do potreby ochrany prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v tomto smere rezignoval na potrebu uloženia povinnosti žalobcovi podať žalobu vo veci samej, keď mal za dostačujúce časové obmedzenie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania o dodatočnom povolení

stavby „G. F. – manipulačné koľaje a výhybka“ vedenom Ministerstvom dopravy a výstavby SR, nakoľko v novom rozhodnutí sa má ministerstvo podľa pokynu ministra o. i. zaoberať aj otázkou vlastníckeho práva k časti dráhy G. H. a aj tým, či sa jedná o stavbu neoprávnenú. Odvolací súd sa v tomto smere nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, nakoľko ako podotkol aj súd prvej inštancie, predmetom konania o dodatočnom povolení stavby je len časť pozemkov žalovaného, pričom správny orgán ani nie je oprávnený právne relevantným spôsobom rozhodnúť o určení vlastníckeho práva. Odvolací súd nespochybňuje význam rozhodnutia ministerstva o dodatočnom povolení stavby pre strany sporu, avšak dodáva, že výsledok takéhoto konania nie je schopný docieľiť trvalé (meritórne) vyriešenie predmetného sporu medzi stranami. Z uvedeného dôvodu tak súd prvej inštancie v tomto smere otázku potreby uloženia povinnosti žalobcovi podať žalobu v zmysle § 336 ods. 1 CSP podľa názoru odvolacieho súdu nesprávne posúdil.

24.3 Odvolací súd preto pristúpil podľa § 388 CSP k zmene napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Nakoľko dospel odvolací súd k záveru, že pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako rozhodol súd prvej inštancie v rozsahu výrokov I. až IX. boli naplnené zákonom kladené požiadavky, v tejto časti neodkladné opatrenie ponechal nezmenené. Vo vzťahu k výroku XI., ktorým súd prvej inštancie časovo obmedzil trvanie neodkladného opatrenia pristúpil odvolací súd k zmene a rozhodol tak, že žalobca je povinný podať proti žalovanému žalobu vo veci samej, a to v lehote 45 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia žalobcovi. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 336 ods. 1 CSP určuje, že žalobca je povinný podať proti žalovanému žalobu o určenie, že tu existuje právo žalobcu zodpovedajúce vecnému bremenu podľa § 4 Zákona o dráhach viažuceho sa na pozemkoch parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 12148 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 219 m², parc. C-KN č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 37 m² a parc. C-KN č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 3 1326 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres F., obec G. F., katastrálne územie G. F., vo výlučnom vlastníctve žalovaného, a to v lehote 45 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia žalobcovi. Odvolací súd strany sporu poučuje, že súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná, ako aj v prípade, ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené. Odvolací súd poznamenáva, že všetky dôkazné prostriedky, ktoré z hľadiska formovania svojej procesnej obrany žalovaný v konaní produkoval (vrátane odvolacieho konania – repliky, ako ja podania doručeného odvolaciemu súdu dňa 4. augusta 2023) budú predmetom riadneho dokazovania vo veci samej. Charakter dokazovania a potreba rýchlej úpravy pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súdu neumožňujú riadne vykonať všetky dôkazy produkované stranami sporu, ktoré svojou kvantitou presahujú zákonom dané limity pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení.

25. Odvolací súd dodáva, že nakoľko odvolací súd nariadil povinnosť žalobcovi podať žalobu vo veci samej, došlo k založeniu procesného charakteru neodkladného opatrenia, ktoré je závislé od výsledku konania vo veci samej, a teda rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP o trovách konania nerozhodol.

26. V zmysle vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).